

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/115/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817201060
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5817201060.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XX, zastúpený spoločnosťou KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Tajovského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 851 574, proti žalovanému: M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XX, zastúpený Mgr. Gabrielom Vonsom, advokátom, so sídlom G. XXX, XXX XX D., v konaní o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva žalobcu, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 11C/6/2017-69 zo dňa 12. decembra 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 11C/6/2017-69 zo dňa 12. decembra 2018 vo výroku o trovách konania (výrok II.) **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti (výrok I.) **z o s t á v a** uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 11C/6/2017-69 zo dňa 12. decembra 2018 **n e d o t k n u t é .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 163 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) konanie zastavil (výrok I.). Zároveň podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP žiadnej zo sporových strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 16.02.2017 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd prikázal žalovanému zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uvedenej v žalobe, ktorá je spoločným dvorom sporových strán. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 26.03.2018 žiadal súd o odročenie termínu pojednávania z dôvodu, že strany sporu prejavili záujem sa mimosúdne dohodnúť. Z rovnakého dôvodu žiadal žalobca podaním doručeným súdu 26.03.2018 o odročenie termínu pojednávania. Uznesením č.k. 11C/6/2017-67 zo dňa 17.05.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.06.2018, prvoinštančný súd podľa § 163 ods. 1 CSP konanie prerušil. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ani žalovaný nepodali návrh na pokračovanie v konaní do šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, okresný súd postupom podľa § 163 ods. 2 CSP konanie zastavil.

3. O trovách konania okresný súd s prihliadnutím na zavinenie oboch sporových strán na zastavení konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo sporových strán nepriznal nárok na ich náhradu.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny vo výroku o trovách konania (výrok II.) tak, že súd prizná žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že strany sporu požiadali o odročenie termínu pojednávania z dôvodu, že mali záujem vyriešiť ich spor vo veci samej, a to uzavretím dohody o užívaní spoločného dvora. Právny zástupca žalovaného návrh Dohody pripravil a zaslal právnomu zástupcovi žalobcu

na odsúhlasenie, resp. spripomenkovanie. Dňa 24.08.2018 zaslal právny zástupca žalovaného email právnenému zástupcovi žalobcu, v ktorom uviedol svoje stanovisko k pripomienkam k predmetnej Dohode. Na email zo dňa 24.08.2018 už žalobca nereagoval. Žalovaný nevidí dôvod, pre ktorý mal podať návrh na pokračovanie v konaní, keďže na vedení sporového konania nemal záujem. Zavinenie na zastavení konania tak nesie žalobca.

5. Žalobca sa k podanému odvolaniu, ktoré mu bolo doručené dňa 15.04.2019, nevyjadril. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie vo výroku o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne. V nenapadnutej časti (výrok I.) zostalo uznesenie okresného súdu nedotknuté.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci (zistenie splnenia zákonom stanovených podmienok pre obligatórne zastavenie konania podľa § 163 ods. 2 CSP), vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. V prvom rade považoval krajský súd za nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací prieskum bol na základe zásady neúplnej apelácie v odvolacom konaní striktno vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Zároveň odvolací súd uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03). Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, z akých dôvodov konanie zastavil a rozhodol tiež o nároku na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie pritom zákonu zodpovedajúcim spôsobom i presvedčivo odôvodnil.

10. Jednou zo základných zásad premietajúcou sa v rozhodovaní súdu o trovách konania, okrem zásady úspechu v konaní podľa § 255 CSP, je zásada zavinenia na zastavení konania upravená v § 256 CSP. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pojem „procesné zavinenie“ použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, avšak je nevyhnutné ho vykladať komplexne a extenzívne.

11. Prvoinštančný súd v prejednávanej právnej veci pri rozhodovaní o trovách konania v časti napadnutej odvolaním postupoval správne, keď pre potreby rozhodnutia o trovách konania ustálil, že zastavenie konania z procesného hľadiska zavinili obe sporové strany - ako žalobca, tak aj žalovaný.

12. Ustanovenie § 163 CSP upravuje prípad obligatórneho, teda povinného prerušenia konania, a to v prípade, ak strany zhodne navrhnu prerušenie konania alebo zhodne navrhnu odročenie pojednávania. Ak je prebiehajúce sporové konanie prerušené na základe zhodného návrhu strán sporu, súd v konaní pokračuje len na návrh niektorej zo strán sporu, nikdy nie ex offo. Ak takýto návrh nie je v stanovenej lehote podaný, súd nemá inú možnosť, ako konanie zastaviť. Zákonodarca v danom ustanovení nedáva súdu možnosť rozhodnúť, či konanie zastaví, ak to uzná za vhodné, alebo v ňom bude pokračovať. Zo znenia citovaného ustanovenia: „súd konanie zastaví“ vyplýva, že súd je povinný konanie zastaviť, ak v stanovenej lehote nie je podaný návrh na pokračovanie v konaní. Z hľadiska procesného postupu súdu je pritom irelevantné, ktorá zo sporových strán návrh na pokračovanie v konaní podá. Z ustanovenia § 163 ods. 2 CSP vyplýva v prípade pasivity strán sporu, teda nie len žalobcu, ale i žalovaného, následok

spočívajúci v zastavení konania za predpokladu nepodania návrhu na pokračovanie v konaní do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania.

13. Odvolacie námietky žalovaného o tom, že zastavenie konania v danom prípade zavinil žalobca, posúdil krajský súd ako nedôvodné. V prejednávanej veci obe strany sporu navrhli odročenie pojednávania a následne po prerušení konania ani jedna z nich nenavrhol v konaní pokračovať, v dôsledku čoho muselo byť konanie v súlade s § 163 ods. 2 CSP zastavené. Na tomto zastavení konania sa rovnakou mierou podieľali obe strany sporu nepodaním návrhu na pokračovanie v konaní, keďže v zmysle Civilného sporového poriadku tento dispozitívny úkon prislúcha ako žalujúcej, tak aj žalovanej sporovej strane. Súd prvej inštancie správne postupoval, ak v zmysle § 256 ods. 1 CSP nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán, vzhľadom na dôvod na zastavení konania - obojstranný nezáujem sporových strán na ďalšom pokračovaní v konaní.

14. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného ako nedôvodné. Zároveň odvolací súd v súdnej veci nezistil vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 1, 2 CSP), v dôsledku čoho napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania (výrok II.) ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t.j. vo výroku I.) zostalo uznesenie okresného súdu nedotknuté týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovia ako úspešnej procesnej strane (neúspech žalovaného súd konštatuje na základe porovnania ním predloženého odvolacieho petitu s rozhodnutím odvolacieho súdu) nepriznal nárok na ich náhradu. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalobcovia v odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezintovaný právny názor vyplýva i z uznesení NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)